

عنوان مقاله:

واکاوی مفهوم هوش اخلاقی در آراء صاحب نظران نومفهوم گرای برنامه درسی

محل انتشار:

دومین همایش ملی آسیب شناسی تربیت اخلاقی در نظام آموزشی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سعید وزیری یزدی - دانش اموخته دکتری برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان اصفهان ایران

علی رضا یوسفی - استاد گروه آموزش پزشکیف دانشگاه علوم پزشکی اصفهان ایران

نرگس کشتی آرای - دانشیار گروه برنامه ریزی درسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان اصفهان ایران

خلاصه مقاله:

اخلاق و آموزش آن علم قالب های کلی چگونه بودن و چگونه زیست متعالی و با قداست است. بررسی رابطه اخلاق با عقلانیت برای متصدیان آموزش و پرورش به خصوص آموزش و پرورش اخلاقی حایز اهمیت ویژه است. اکثریت قریب به اتفاق صاحب نظران حوزه اخلاق معتقدند مهارت های اخلاقی را می توان با آموزش تقویت و ترویج کرد. این نوشتار با هدف دست یابی به مفهوم شناسی نوین از سازه هوش اخلاقی با نگاهی تطبیقی بین دیدگاه نظریه پردازان هوش اخلاقی و نومفهوم گرای برنامه درسی نگارش شده است. پژوهش اخیر از حیث روش در زمره تحقیقات کیفی و از نوع تحلیل محتوا به شمار می آید. حوزه مورد بررسی و مطالعه در این پژوهش شامل منابع تخصصی و کتب موجود پیرامون آخرین دیدگاه های مفهوم هوش اخلاقی نظیر عقاید میکله بوربا و توماس لیکونا، همچنین نظرات مرتبط با آموزش و پرورش مسایل اخلاقی برخی از متخصصان نومفهوم گرای حوزه مطالعات برنامه درسی همچون ماکسین گرین و نل نودینگر، بود. پژوهشگران در این واکاوی کیفی و تطبیقی بین افکار نظریه پردازان مذکور ضمن کشف معانی و فضایی برای هوش اخلاقی نظیر: صفت و ویژگی عمومی انسان، قابل ارزیابی بودن، ارزیابی کننده ارزشمند، شخصیت با فضیلت راستی و درستی، رشد و تحول خود (من)، مسئولیت پذیری، از خودگذشتگی، صمیمی بودن، نگهبان باطنی، حفظ خویشتن، حرمت گذاری، دوستی و محبت، عدالت محوری، خردورزی، تواضع فروتنی، به نکات مشترکی از قبیل: رشد شایستگی های اخلاقی از طریق آموزش، وظایف برنامه درسی و مدرسه در باب مسایل اخلاقی، هنر تدریس اخلاقی و نقش دین در رشد فضایل اخلاقی دست یافتند.

کلمات کلیدی:

هوش اخلاقی، برنامه درسی، نومفهوم گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/654204>

